Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25955
Copyright: Admont, Benediktinerstift

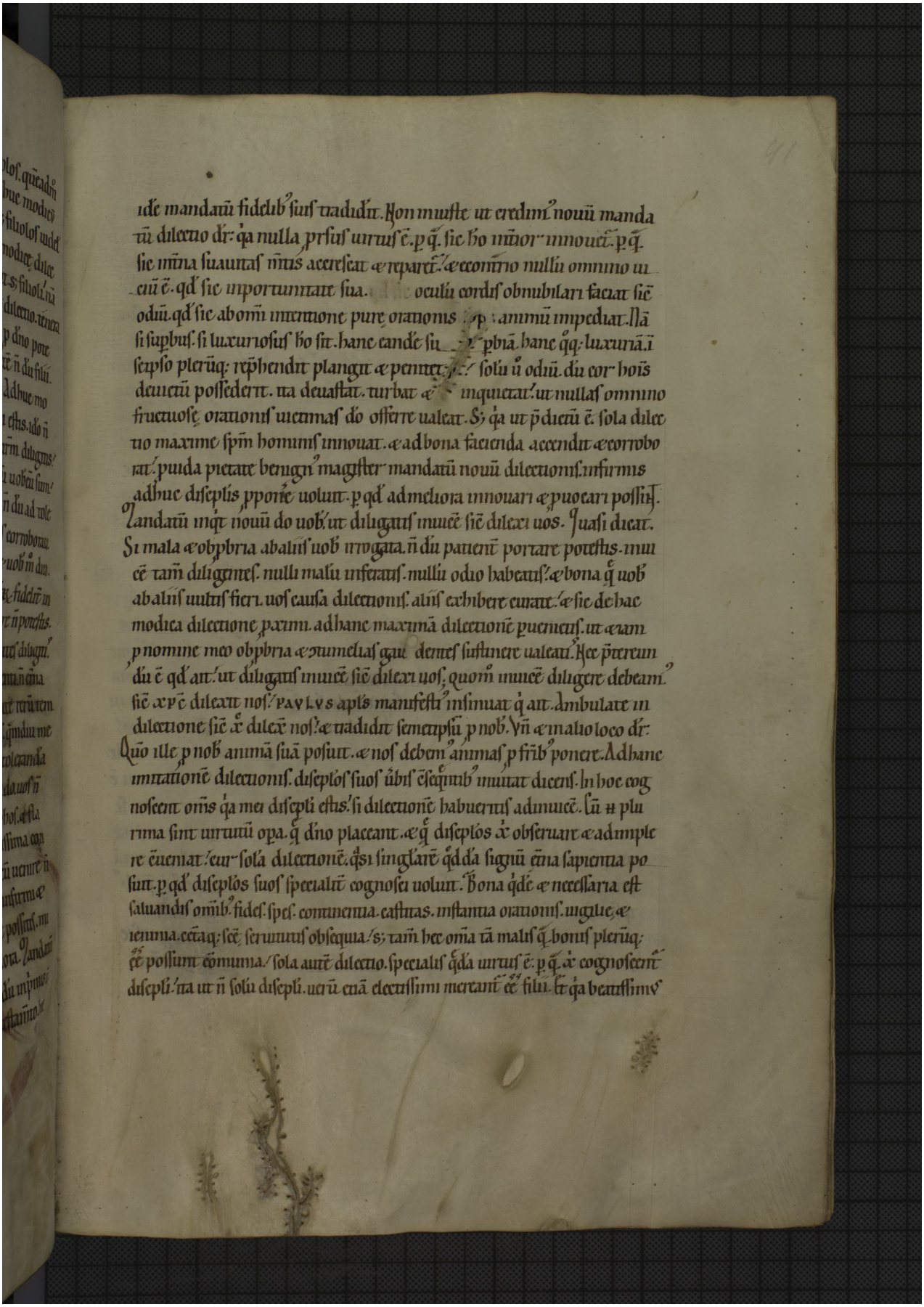

ide mandatū fidelib' suis tradidit. Non mutate ut credim' nouū manda
tū dilectio dr: qa nulla prsus uirtus ē. p q. sic ho mōr' innouē. p q.
sic mūna suauitas mōis accrescat æ reparē'. æ eo mōro nullū omnino ui
ciū ē. qd sic importunitate sua. oculū cordis obnubilari faciat sic
odiū. qd sic ab omī intentione pure orationis p animū impediat. Illā
si superbus. si luxuriosus ho sit. hanc cande su pbiā hanc qq. luxuriā. i
seipso plerūq: reprehendit plangit æ penitet. solū ū odiū. diu cor hois
deuictū possedert. ita deuastat. turbat æ inquietat. ut nullas omnino
fructuose orationis uicissitudo offerre ualeat. Si qa ut p dictū ē. sola dilec
tio maxime spīm hominis innouat. æ ad bona facienda accendit æ corrobo
rat. puida pietate benigni magistri mandatū nouū dilectionis. infirmis
adhuc discipulis proponere uoluit. p qd ad meliora innouari æ prouocari possint.
Mandatū inqit nouū do uob' ut diligatis inuicē sicut dilexi uos. Quasi dicat.
Si mala æ obprbria ab alīis uob' irrogata. ñ diu patienter portare potestis. inui
cē tamen diligentes. nulli malū inferatis. nullū odio habeatis. æ bona q uob'
ab alīis uultis fieri. uos causa dilectionis. alīis exhibere curate. æ sic de hac
modica dilectione paxim. ad hanc maximā dilectionē pueniens. ut etiam
p nomine meo obprbria æ stimulias qui dentes sustinere ualeatis. Hec pterea un
diu ē qd ait. ut diligatis inuicē sicut dilexi uos. Quom inuicē diligere debeam.
sicut æ p ē dilexit nos. PAVLVS apls manifestū insinuat q ait. Ambulate in
dilectione sicut et dilexit nos. æ tradidit semetipsū p nob. Vñ æ in alio loco dr:
Quō ille p nob animā suā posuit. æ nos debem animas p frib ponere. Ad hanc
intentionē dilectionis. discipulos suos ubis esequiub' inuitat dicens. In hoc cog
nosent omīs qa mei discipli estis. si dilectionē habueritis ad inuicē. Cū ꝫ plu
rima sint uirtutū opa. q dno placent. æ q discipulos ex obseruant æ adimple
re cupiunt. cur sola dilectionē. qsi singlarē qd da signū ēnia sapientia po
suit. p qd discipulos suos specialit cognosci uoluit. Bona qdē æ necessaria est
saluandis omib' fidel. spes. continentia. castitas. instantia orationis. uigilie æ
ieunia. ceteraq: sce seruitutis obsequia. si tamen hec omia tā malis q bonis plerūq:
ēē possunt cōmunia. sola autē dilectio. specialis qda uirtus ē. p q. ex cognoscent
discipli. ita ut ñ solū discipli. ueru etiā eleuissimi mereant ēē filii. et qa beatissimus